

ماجرای پیامک شیر خشک

سختگوی سازمان غذا و دارو از راه اندازی سیستم پیامکی شیر خشک برای جلوگیری از سوءاستفاده احتمالی از کدملی نوزاد یا دریافت هزینه بیشتر، خبر داد و گفت: «پیامک‌های شیر خشک برای اطلاع‌رسانی از میزان سهمیه باقیمانده، برای سرپرست نوزاد ارسال می‌شود.» سجاد اسماعیلی به ایسنا گفت: «ماهانه به کدملی هر نوزاد ۱۰ قوطی شیر خشک به صورت یارانه‌ای و ۱۰ قوطی نیز به صورت غیر یارانه‌ای ارائه می‌شود و با راه اندازی سیستم پیامکی، متقاضیان می‌توانند از میزان سهمیه باقیمانده خود بعد از هر خرید مطلع شوند. به محض ورود و ثبت کدملی نوزاد در سامانه، سیستم ارسال پیامک برای سرپرست نیز فعال می‌شود.» در متن این پیامک آمده است: «متقاضی محترم شیر خشک رگولاز: تعداد ۱ قوطی به قیمت مجموع... ریال توسط داروخانه... به شما تحویل داده شده است. چنانچه در تعداد یا مبلغ پرداختی بابت شیر خشک مغایرتی وجود دارد، از پذیرش آن امتناع کرده و شکایت خود را به معاونت غذا و داروی مربوطه منعکس بفرمایید.»

آمارهای هشدار دهنده

وزیر بهداشت با بیان اینکه آمارهای به دست آمده از پویش ملی سلامت تاکنون به‌ویژه در مناطق شهری هشدار دهنده است، گفت: «سبک زندگی و تغذیه در مناطق شهری، وضعیت مناسبی ندارد و این در حالی است که سه چهارم مردم کشور در مناطق شهری سکونت دارند.» بهرام عین‌اللهی ادامه داد: «در پویش ملی سلامت ۲۷ میلیون نفر مشارکت کرده‌اند که از این تعداد حدود ۸۰۰ هزار بیمار مبتلا به فشار خون بالا و بیش از ۴۰۰ هزار مبتلا به دیابت که از بیماری‌های خود اطلاعی نداشتند، شناسایی شدند.» او گفت: «آمارهای به دست آمده از پویش ملی سلامت تاکنون به‌ویژه در مناطق شهری هشدار دهنده است، چرا که سبک زندگی و تغذیه در مناطق شهری، وضعیت مناسبی ندارد و از سوی دیگر سه چهارم مردم کشور در مناطق شهری سکونت دارند؛ بنابراین از نظام پرستاری انتظار داریم که به حوزه بهداشت، پیشگیری و مراقبت‌های بهداشتی نیز وارد شود چرا که سلامت باید پیشگیری باشد، نه درمان محور.»

رنج‌نامه اخراجی‌ها

کارگران کارخانه نساجی بروجرد در گفت‌وگو با هم میهن از قطع همکاری ناگهانی خود می‌گویند

عکس: امیر جدیدی

روایت کارگران

کم می‌شد، ولی هیچ‌وقت بیمه برقرار نبود. هر بار که فرزندم را به دکتر بردم، متوجه شدم بیمه او قطع است. کارخانه دوسال تمام از من پول بیمه تکمیلی و تأمین اجتماعی دوفنر را گرفت، ولی فرزندم تحت پوشش نبود.»

بیمه دانا که کارخانه با آن قرارداد داشت، معمولاً همه موارد را تحت پوشش می‌گیرد، ولی کارخانه برخی موارد را نپذیرفته است: «در نساجی، فروشگاه‌ها وجود دارد که مخصوص پرسنل است و ما سهام آنجا را خریده‌ایم؛ یعنی تا چهار ماه، ماهیانه ۳۲۰ هزار تومان از حقوق ما کسر می‌شد تا سهام آن را بخریم. فروشگاه با مراکز مختلف قرارداد داشت، برای تهیه مواردی که تحت پوشش بیمه دانا نبود در آن‌جا به امکان تهیه آن را نداشتیم، باید از فروشگاه نامه می‌گرفتم تا بتوانیم از مراکز طرف قرارداد خرید کنیم، ولی کارخانه دوباره قیمت بیرون با ما حساب می‌کرد. مثلاً اگر بیرون عینک را نقد می‌خریدم، می‌شد یک میلیون تومان، ولی نساجی بابت همین عینک پول بیشتری از من کم کرد؛ چون قسطی با سهام فروشگاه خریده بودم. حقوق‌ها را در پرداخت می‌کردند و ما هم ناچار می‌شدیم از همین فروشگاه نامه بگیریم و خرید کنیم؛ یعنی مجبور می‌شدیم از فروشگاه خودش بخریم و دوباره همان پول را با سود از ما می‌گرفتند.»

سارا سبزی

خبرنگار گروه جامعه

«صبح جمعه یکم دی‌ماه از کارخانه تماس گرفتند و گفتند از فردا سرکار نیابید، ما تا شب قبل در حال کار کردن بودیم، راندمان کارمان بالا بود. فردایش رفتیم، راهمان ندادند، این روایت مشترک کارگران کارخانه نساجی بروجرد است که حدود سه هفته پیش اخراج شدند و دیگر قراردادشان تمدید نشد. کارگران می‌گویند آمار اخراجی که ابتدای دی‌ماه اتفاق افتاد، بیشتر از ۱۱۰ نفر است؛ یعنی قرارداد بیش از ۱۵۰ کارگر از ابتدای دی‌ماه تمدید نشد، آن هم در شرایطی که دو ماه حقوق و بیمه از کارخانه طلب داشتند. آمار نیروهای تعدیل‌شده کارخانه به همین ۱۱۰ نفر محدود نمی‌شود و نزدیک ۳۳۰ کارگر دیگر هم از ابتدای امسال با تمدید نشدن قرارداد روبرو شدند؛ اطلاعاتی که اداره کار بروجرد اعلام کرده است. تصمیم برای اخراج یک‌شبه و گسترده کارگران به دی‌ماه امسال محدود نمی‌شود؛ سال ۸۸ هم حدود ۴۰۰ کارگر، سال ۹۵ حدود ۵۰۰ نفر و سال ۹۹ هم حدود ۹۰۰ نفر از این کارخانه اخراج شدند. حالا چهار کارگر نساجی از شرایط کار و زندگی در این کارخانه می‌گویند، از تاخیرهای سه تا چهار ماهه در پرداخت حقوق تا قراردادهای ۱۵ روزه و یک‌ماهه.

روایت اول: قراردادهای ۱۵ روزه

خانم «ال» قبل از اخراج کارگر بخش دوزندگی بود و ۲۱ ماه سابقه کار در این بخش را داشت؛ قبل از آن ۱۸ سال سابقه کار دوزندگی داشت و به‌عنوان کارگر باسابقه استخدام شده بود. خانم «ال» سرپرست فرزند مبتلا به سی‌پی‌ا است که به کار درمانی نیاز پرداخت دستمزد، دوسال کار درمانی او را عقب انداخت و از ابتدای دی‌ماه امسال هم از کار اخراج شد: «مدتی قبل و بعد از کار کردن با یک چرخ حرفه‌ای، کارهای مختلفی به غیر از تخصص‌ام به من می‌دادند. بعد هم گفتند، راندمان کارت پایین است و اخراجی. آمار کار من از همه بیشتر بود. می‌دانستند من سرپرست خانواده‌ام و فرزندی دارم که به درمان نیاز دارد و هیچ درآمدی هم به غیر از این کارخانه ندارم، ولی از کاربرکنارم کردند. فقط گفتند، قرارداد تمام شده.» او حرف‌های زیادی دارد: «ما در آن کارخانه حتی قرارداد ۱۵ روزه هم داشتیم؛ مگر می‌شود؟ کسی با کارگران قرارداد کمتر از سه‌ماه نمی‌بندد، اما در بخشی که من کار می‌کردم قرارداد همه ما یک‌ماه بود. اگر رئیس سالن دلش می‌خواست، با یک کارگر قرارداد ۱۵ روزه می‌بست. قرارداد نیروهای زیادی هم‌زمان با من تمام شد، چطور قرارداد من را تمدید نکردند؟ با یکی از نیروهای باسابقه شش‌ماه متوالی قرارداد ۱۵ روزه می‌بستند؛ چون اعتراض می‌کرد. حتی دوزرو منصبی را هم بر خصی نمی‌دادند.»

او و چند کارگر دیگر بخش دوزندگی، از اولین نیروهایی بودند که در سالن مشغول به کار شدند و از همان روز اول هم آمار تولید بالایی داشتند. امسال پایه حقوقش به پنج میلیون و ۲۰۰ هزار تومان و دریافتی هم به حدود هشت میلیون تومان رسید، اما پرداخت‌های نامنظم از همان ابتدای سال شروع شد، حتی عیدی اسفندماه ۱۴۰۱ هم در چند بخش پرداخت شد: «حقوق‌ها همیشه هر سه تا چهار ماه یک‌بار پرداخت می‌شد؛ آن‌هم نه یک‌جا! هر سه‌ماه یک حقوق را ورز می‌کردند. در این مدت از ما حق بیمه

خانم «ال» هم مثل باقی کارگران می‌گوید: «به ما می‌گفتند، موجودی نداریم و کاهش فروش داریم، ولی در فروشگاه‌های سراسر کشور ۹۵ درصد تخفیف زده بودند، باین حال باز هم به اندازه قیمت اصلی فروش داشتند. با وجود فروش بالا و پیش‌فروش به کشورهای مثل کویت، عراق و... باز هم می‌گفتند، پول مواد اولیه و حقوق نداریم. هنوز به اندازه دوماه بیمه و حقوق من پرداخت نشده و به دلیل بدهی بیمه، من هم نمی‌توانم بیمه‌بیکاری دریافت کنم. روزی که دیگر با ما قرارداد را تمدید نکردند، قرار بود درباره علت آن بپرسیم، ولی حراست ما را بیرون کرد. در یک فهرست، نام ما را به‌عنوان ممنوع‌الزوردها نوشته بودند. اول دی‌ماه از سالن دوزندگی، فروشگاه مجازی، بانفدگی و ریسندگی ۱۶۰ نفر را بیرون کردند. ۲۰ نفر دیگر را هم تعدیل کردند. به ما گفته بودند، مطلقاً امکان برگشت نیست، اگر بود شما را تعدیل نمی‌کردیم، ما به فرمانداری هم شکایت کردیم، ولی چهار روز بعد در یک مصاحبه تلویزیونی گفتند، استخدام نیروها احساسی و با دخالت نماینده انجام شده بود، الان هم اخراج نشدند، منصرف از خدمت شدند. همکاری داریم که دوفرنزندتیم دارد، او بیرون از کارخانه هیچ کاری نمی‌تواند انجام دهد، چرا او باید از کارخانه بیرون شود؟»

کارگران نساجی بروجرد مردان‌ماه امسال پس از چهار ماه تاخیر در پرداخت حقوق، اعصاب کردند و حدود ۱۲ روز وارد کارخانه نمی‌شدند. ۲۵ نفر از آنها را اخراج کردند؛ تصمیمی که باعث شد یک‌بار دیگر اعتصابات ادامه پیدا کند: «این ۲۵ نفر از مردان‌ماه امسال معلق هستند. حتی حقوق‌مان را هم ندادند. بعد از این ماجرا هم دوباره یک هفته اعتصاب شد. باقی کارگران تهدید به اخراج شدند و گفتند، باید مصاحبه کنید و بگویید که مشکلی وجود ندارد. نماینده شهر ما در این دوسال تا الان، حدود سه‌بار وام کلان داده است. من به رئیس دادگستری هم گفتم که بهترین نیروها را بیرون می‌کنند تا سالن را به حالت نیمه‌تعطیل در بیاورند و راحت اعلام ورشکستگی می‌کنند تا دولت مجبور شود به آنها وام دهد.»

روایت دوم: به ما مهلت ندادند

«میم» ۳۴ ساله است، او هم از اولین نیروهای استخدامی بخش دوزندگی است؛ بخشی که دوسال پیش افتتاح شد. با وجود سابقه کار و آمار تولید بالا، او هم در فهرست کارگرانی بود که صبح یکم دی‌ماه متوجه شد دیگر اجازه ورود به کارخانه را ندارد. او یک پسر و دختر دارد و قرار است به‌زودی صاحب یک فرزند دیگر شود: «خانه‌م پنج کیلومتر از شهر دور است و در روستا زندگی می‌کنم. وسیله تردم یک موتور است؛ در برف و باران با همین موتور سرکار می‌رفتم. آمار کارم، روزانه ۱۳۰ تا ۱۴۰ لحاف بود. به من گفتند با این میزان تولید، برای تواضع حقوق در نظر می‌گیریم؛ یعنی از ۸۰ لحاف بیشتر، حقوق بیشتری باید دریافت می‌کردم. مدتی هزینه زندگی خواهرم و فرزندانش را هم من پرداخت می‌کردم، برای همین روی این اضافه‌حقوق هم حساب کرده بودم که حدود ۱۵ میلیون تومان می‌شد و بهتر از هفت میلیون تومانی بود که شرکت به من پرداخت می‌کرد. ولی به من دروغ گفتند، یک هزار تومانی هم به‌عنوان اضافه‌کار پرداخت نشد. حتی پول اضافه‌کارهای تایلستان را هم در نظر نگرفتند. با وعده‌های پوشالی بچه‌ها را وادار می‌کردند راندمان کاری بیشتری داشته باشند. بعد از سال ۱۴۰۰ که نیروی بیشتری جذب بخش دوزندگی شد، خط تولید رونق

مصیبت خصوصی سازی

تعدیل ۱۱۰ نفر و به‌تعبیر کارگران کارخانه بیش از ۱۵۰ نفر از نیروهای کارخانه نساجی بروجرد در شرایطی اتفاق افتاد که براساس گزارش مرکز آمار استان لرستان با ۱۱/۱ درصد بیکار، سومین استان از نظر آمار بیکاری است. این کارخانه در سال ۱۳۶۲ در زمینی به مساحت ۵۰ هکتار و با سرمایه‌گذاری حدود ۱۵ میلیارد ریال در جنوب شرقی شهر بروجرد ساخته شد. مدیرکل صنعت، معدن و تجارت لرستان بعد از این تعدیل گسترده گفت: «کارخانه در ۹ ماهه امسال ۱۰ میلیون متر طول تولید داشتند، اما با توجه به اینکه در سال جاری بحث کاهش فروش تأثیراتی بر میزان تولیدات واحد داشت و مشکلاتی ایجاد کرد. برای افزایش تأمین نقدینگی هم در قالب افزایش حد اعتباری سه‌هزار میلیارد ریال بانک‌های عامل استان همکاری کردند. کم‌شدن فروش در سال جاری به دلیل افزایش قیمت مواد اولیه و کاهش خرید توسط مصرف‌کنندگان، منجر به تعدیل نیروی انسانی شد.» خصوصی‌سازی این کارخانه که در سال ۸۹ انجام شد، عامل اصلی بی‌ثباتی کارخانه و تعدیل‌های متعدد کارگران در طول ۱۰ سال اخیر عنوان می‌شود. سال گذشته کودرزی، نماینده مردم بروجرد در مجلس، گفت: «کارخانجات نساجی بروجرد مدرن با ۵۰ هکتار زمین و امکانات رفاهی، حدود ۹۵ درصد سهام‌اش متعلق به بانک ملی بوده است که این کارخانجات بدون توجه به منطقی و بدون در نظر گرفتن اهلیت خریدار در سال ۸۹ به مبلغ ۳۶ میلیارد تومان به‌صورت نقد و اقساط واگذار شده است. اخبار حاکی از پرداخت نکردن اقساط در زمان مقرر است در حالی که در زمان واگذاری حدود ۱۸ میلیارد تومان موجودی پارچه داشته است. نشان عدم اهلیت و مسئله‌دار بودن این واگذاری این است که اکنون مطالبی هنگفت بابت خدمات دریافت‌شده به سازمان‌های خدمات‌رسان بدهکار است. از این‌رو ضروری است دستگاه‌ها و نهادهای نظارتی و امنیتی به موضوع ورود کرده و سریعاً ابعاد مسئله را به مردم گزارش کنند؛ به‌همین دلیل طرح تحقیق و تفحص از نحوه واگذاری کارخانجات بروجرد از بانک‌ملی به بخش خصوصی نیز به‌زودی کلید خواهد خورد.» در سال ۱۳۸۹ کارخانه نساجی بروجرد در حالی که در دوسال قبل فروش خوبی داشت به بخش خصوصی واگذار شد و قیمتی که برای کارخانه تخمین زده شد حدود ۲۰۰ میلیارد تومان بود. اما این کارخانه ۳۶ میلیارد تومان ارزش‌گذاری شد و قرار بر این شد که خریدار ۱۲ میلیارد تومان به‌صورت نقدی و مابقی را تا سال ۱۳۹۶ به‌صورت اقساط پرداخت کند. این ارقام در شرایطی بود که فقط ۲۴ میلیارد تومان موجودی انبار تکمیل این کارخانه بود؛ یعنی میزان پارچه فقط محاسبه شده است و انبار نخ، ماشین‌الات، قطعات، ساختمان ۴۰۰ متری دفتر تهران و ساختمان ورزشی جدا از این ۲۴ میلیارد تومان است یعنی خریدار کارخانه، این واحد صنعتی را تنها باینمی از موجودی انبار، تکمیل خریداری کرده است.»